

מכון "הלכות שבת השנתי" - ללימוד כל או"ח "הלכות שבת" במעגל כל שבתות השנה שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א" אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת

אמר רחבי"א אמר רבי יוחנן כל החשמו שבת נהלכנו

אפילו עובד עבודה זרה נדור אנוש מוחלין לו

[14] שבת פרשת וארא

הלכות שבת השנתי לימוד שולחן ערוך הלכות שבת לכל שבתות השנה - עמוד אחד ליום

גליון י"ד

חיובא ומיא לדורש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבוד עליהם לפחות פעם אחת בשנה. (ספר חסידים)

קודם הלימוד יאמרו: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה. ונהיני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים באהרונה"י על ידי הנעלים בקהילתו וקחימו בחוקא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד לשבת פ' וארא המשך סימן רעב - על איזה יין מקדשים

- ד. מקדשין על יין לבן והרמב"ן פוסלו לקידוש אפילו בדיעבד אבל מבדילין עליו ומנהג העולם כסברא ראשונה:
- ה. יין חי אפילו אם הוא חזק דדרי (פירוש שראוי למוזג) על חד תלת מיא מקדשין עליו ומכל מקום יותר טוב למזגו ובלבד שיהא מוזג כראוי. הגה: ויינות שלנו יותר טובים הם בלא מזיגה (טור):
- ו. יין צמוקים מקדשין עליו. (והוא שיש בהן לחלוחית קצת בלא שרייה) (טור):
- ז. שמרי יין או חרצנים שנתן עליהם מים אם ראוי לברך עליהם בורא פרי הגפן מקדשין עליו (ועיין לעיל סימן ר"ד סעיף ה')
- ח. מקדשין על יין מבושל ועל יין שיש בו דבש ויש אומרים שאין מקדשין עליהם. הגה: והמנהג לקדש עליו אפילו יש לו יין אחר רק שאינו טוב כמו המבושל או שיש בו דבש (אגור):
- ט. במקום שאין יין מצוי יש אומרים שמקדשין על שכר ושאר משקין חוץ מן המים ויש אומרים שאין מקדשין ולהרא"ש כלילה לא יקדש על השכר אלא על הפת ובבוקר יותר טוב לקדש על השכר שיברך עליו שהכל קודם ברכת המוציא שאם יברך על הפת תחלה אין כאן שום שינוי ודברי טעם הם. הגה: וכן המנהג פשוט כדברי הרא"ש ואם יין בעיר לא יקדש על הפת ומי שאינו שותה יין משום נדר יכול לקדש עליו וישתה אחרים המסובין עמו ואם אין אחרים עמו יקדש על הפת ולא על היין או ישמע קידוש מאחרים (הגהות מיימוני פרק כ"ט דמחור אחר יין ותשובת מיימוני סוף הפלאה סימן ד' דיקדש על הפת לכן צריך לומר החילוק אם אוכל לבדו ואם אוכל עם אחרים):
- י. ברכת יין של קידוש פוטרת יין שבתוך הסעודה ואינו טעון ברכה לאחריו דברכת המזון פוטרתו בין שהוא על הכוס בין שאינו על הכוס (ועיין לעיל סימן קע"ד סעיף ר')

סימן רעג - שיהיה הקידוש במקום סעודה, וכו' סעיפים

- א. אין קידוש אלא במקום סעודה ובבית אחד מפנה לפנה חשוב מקום אחד שאם קידש לאכול בפנה זו ונמלך לאכול בפנה אחרת אפילו הוא טרקלין גדול אינו צריך לחזור ולקדש. הגה: ומבית לסוכה חשוב כמפנה לפנה (מרדכי פרק ערבי פסחים). ויש אומרים שכל שרואה מקומו אפילו מבית לחצר אינו צריך לחזור ולקדש ויש אומרים שאם קידש במקום אחד על דעת לאכול במקום אחר שפיר דמי (ועיין לעיל ריש סימן קע"ח) והוא שיהיו שני המקומות בבית אחד כגון מחדר לחדר או מאיגרא לארעא (וכן עיקר):
- ב. אם קידש בבית אחד על מנת לאכול שם ואחר כך נמלך לאכול במקום אחר צריך לחזור ולקדש במקום שרוצה לאכול שם:
- ג. אם קידש ולא סעד אף ידי קידוש לא יצא. הגה: וצריך לאכול במקום קידוש לאלתר או שיהא בדעתו לאכול שם מיד אבל בלאו הכי אפילו אכל במקום קידוש אינו יוצא (מהר"י מולין) ואם היה בדעתו שלא לאכול שם מיד ונמלך ואכל יצא (בית יוסף סוף סימן):
- ד. יכול אדם לקדש לאחרים אף על פי שאינו אוכל עמהם לדלדידהו הוי מקום סעודה ואף על גב דבברכת היין אינו יכול להוציא אחרים אם אינו נהנה עמהם כיון דהאי בורא פרי הגפן הוא חובה לקידוש כקידוש היום דמי ויכול להוציאם אף על פי שאינו נהנה. הגה: ואפילו בקידוש של יום בשחרית בשבת מותר לעשות כן (רבינו ירוחם ובית יוסף בשם הר"ף והרא"ש והטור סימן תפ"ד). והוא שאינם יודעים ואם עדיין לא קידש לעצמו יזהר שלא יטעום עמהם שאסור לו לטעום עד שיקדש במקום סעודתו:
- ה. כתבו הגאונים הא דאין קידוש אלא במקום סעודה אפילו אכל דבר מועט או שתה כוס יין שחייב עליו ברכה יצא ידי קידוש במקום סעודה וגומר סעודתו במקום אחר ודוקא אכל לחם או שתה יין אבל אכל פירות לא.

הגה: ולפי זה היה מותר למוהל ולסנדק לשתות מכוס של מילה בשבת בשחרית אם שותין כשיעור (בית יוסף) אבל נהגו ליתן לתינוק (הגהות מיימוני פרק כ"ט):

- ו. ואם קידש בכיתו ושמע שכנו ושלחנו ערוך לפניו יוצא בו דשפיר הוי מקום סעודה וכגון שנתכוין השומע לצאת ומשמיע להוציא:
- ז. יש אומרים שאין מקדשין אלא לאור הנר ויש אומרים שאין הקידוש תלוי בנר ואם הוא נהנה בחצר יותר מפני האויר או מפני הזכוכים מקדש בחצר ואוכל שם אף על פי שאינו רואה הנר שהנרות לעונג נצטוו ולא לצער והכי מסתברא:

סימן רעד - דיני בציעת הפת בשבת, וכו' ד' סעיפים

- א. בוצע על שתי ככרות (שלימות) שאוחז שתיהן בידו ובוצע התחתונה. הגה: ודוקא בלילי שבת (דברי עצמו) אבל ביום השבת או בלילי יום טוב בוצע על העליונה (כל בו והגהות מיימוני פרק ה' מהלכות חמץ ומצה) והטעם הוא על דרך הקבלה:
 - ב. מצוה לבצוע בשבת פרוסה גדולה שתספיק לו לכל הסעודה (ועיין לעיל סימן קס"ו):
 - ג. אין המסובין רשאים לטעום עד שיטעום הבוצע ואם יש לפניו כל אחד לחם משנה יכולים לטעום אף על פי שעדיין לא טעם הוא:
 - ד. סעודה זו ושל שחרית אי אפשר לעשותה בלא פת:
- סימן רעה - דברים האסורים לעשות לאור הנר בשבת, וכו' י"ב סעיפים
- א. אין פולין (פירוש לבער את הכנים מהבגדים תרגום בערתי הקדש פלתי) ואין קורין בספר לאור הנר ואפילו אינו מוציא בפיו שמא יטה ואפילו הוא גבוה עשר קומות שאינו יכול ליגע אליו שלא חלקו חכמים בדבר ומטעם זה יש לאסור אפילו הוא בעששית או קבוע בחור שבכותל וכן בנר של שעוה: